

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Ba-midbar

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

7

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9964

וְלִנְסֻבֵיכֶם וְלִשְׁלֹמֵיכֶם: ל א וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל דִּבְרֵי רַפְקִיד בְּנֵי יִתְ-מֹשֶׁה: אֶת־מֹשֶׁה:

ומפטרין וידה' היתה אל אליהו . כמלכים ב' כסימן י"ט : קס"ח להל' קסימן . ואליפ' לכוסימן :

יונתן בן עוזיאל

וַיִּמְרֹא בְּמַגִּינֵהוּן כְּסֹדֵר דִּינָא : כה וַיִּצְפִּיר בַּר עֲזַי חַד לְמִטְרָתָא חַד חֲטָאָתָא בַּר מִן עֲלִית מְדִירָא וְסִמְדָא דְחִנְטָא לְמִנְחָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכָה : כו וְכִיּוֹמָא חֲמִישָׁאָה דְחָנָא דְמִטְלָא חֲרִין הִשְׁעָא לְחִשְׁעֵת מִטְרָתָא דְכָרִין חֲרִין לְחַד מִטְרָתָא אִימְרִין כְּגִי שְׁנָא אַרְבִּיסַר שְׁלָמִין לְחַרְפִּיסַר מִטְרָתָא חֲרִי מִנְחֹן מְלִרְבִּין חֲרִי וְחַרְפִּיסַר מְטָרָהוּן חַד חַד : כז וְסִמְדָא דְחִנְטָא לְמִנְחָתָרֵהוּן וְחֲמַר גִּיסוּכֵהוּן מַה דְתִקְרְבוּן עִם חֲרִי וְדָכְרִי וְאִמְרִי בְּמַגִּינֵהוּן כְּסֹדֵר דִּינָא : כח וַיִּצְפִּירָא דְחֲטָאָתָא חַד לְמִטְרָתָא חֲרָא בַּר מִן עֲלִית מְדִירָא וְסִמְדָא דְחִנְטָתָא לְמִנְחָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכָה : כט וְכִיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה דְחָנָא דְמִטְלָא חֲרִין חֲמִנָא לְחִמְנֵי מִטְרָתָא דְכָרִין חֲרִין לְחַד מִטְרָתָא אִימְרִין כְּגִי שְׁנָא אַרְבִּיסַר שְׁלָמִין לְחַרְפִּיסַר מִטְרָתָא חֲרָא מִנְחֹן מְקַרְבָא חֲרִי וְחַרְפִּיסַר מְטָרָהוּן חַד חַד : לו וְכִיּוֹמָא דְחִנְטָא וְחֲמַר גִּיסוּכֵהוּן מַה דְתִקְרְבוּן עִם חֲרִי וְדָכְרִי וְאִמְרִי בְּמַגִּינֵהוּן כְּסֹדֵר דִּינָא : לא וַיִּצְפִּירָא דְחֲטָאָתָא חַד לְמִטְרָתָא חֲרָא בַּר מִן עֲלִית מְדִירָא וְסִמְדָא דְחִנְטָתָא לְמִנְחָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכָה וְצִלְחִיתָא דְמִיָּא בְּוִין כְּנִסְבִּין בְּיוֹמָא דְחָנָא דְמִטְלָא דְרָבְרוּן טַב לְרַבִּיעָא דְמִטְרָא : לב וְכִיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה דְחָנָא דְמִטְלָא תִקְרְבוּן חֲרִין שׁוּבְעָא לְשַׁבַּע מִטְרָתָא רִיבְרִין חֲרִין לְחַד מִטְרָתָא אִמְרִין כְּגִי שְׁנָא אַרְבִּיסַר שְׁלָמִין לְאַרְבִּיסַר מִטְרָתָא סְבִימָהוּן דְכָר אִימְרֵיָא חֲמִנֵי וְחִשְׁעִן לְמִכְפָּקָא עַל חֲמִנֵי וְחִשְׁעִין לְוִטְוָא : לג וְכִיּוֹמָא דְחִנְטָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכֵהוּן מַה דְתִקְרְבוּן עִם חֲרִי וְדָכְרִי וְאִמְרִי בְּמַגִּינֵהוּן כְּסֹדֵר דִּינָהוּן : לד וַיִּצְפִּירָא דְחֲטָאָתָא חַד לְמִטְרָתָא חֲרָא בַּר מִן עֲלִית מְדִירָא וְסִמְדָא דְחִנְטָתָא לְמִנְחָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכָה : לה בְּיוֹמָא חֲמִינָאָה כְּגִישִׁין חֲחֹוּן בְּחֲרָא מִן מִשְׁרִיכִין לְכַתִּיבִין כְּגִישֵׁת חֲרָא וְיוֹמָא טַבָּא וְאִירֻעַ קָרִישׁ חֲחִין לְכוּן כָּל עִיבִית פּוֹלְחָנָא לֹא מַעֲבָרוּן : לו וְתִקְרְבוּן עֲלֵתָא קִרְבֵּן דְמִתְקַבֵּל בְּבִיעוּא קָדָם : קירבנין קלילין חור חר קדם אלהא חר דבר חר לעשא ויחידא אחרין כג שבעא שלמין לחרות שובעא יומין : לו כִּיּוֹמָא דְחִנְטָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכֵהוּן מַה דְתִקְרְבוּן עִם חֲרִי וְדָכְרִי וְאִמְרִי בְּמַגִּינֵהוּן כְּסֹדֵר דִּינָא : לח וַיִּצְפִּירָא דְחֲטָאָתָא חַד בַּר מִן עֲלִית מְדִירָא וְסִמְדָא לְמִנְחָתָא וְחֲמַר גִּיסוּכָה : לט אֲרִין תִּקְרְבוּן קָדָם : כסן מועדיכון בר מעדריכון דנרתון חנא דמייתון חנא וגיסיבתהון לעדנתהון ולמנחתהון ולגיסויכיון ולגנפסר קירשיכון : א וַאֲמַר מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל מַה דְרַפְקִיד בְּנֵי יִתְ מֹשֶׁה :

ודבר

רשי

מנה הלשון אלא לידע כמו שאמרנו ר"ל כגני ונסכיהם כששיאסכיה משכיעי כמשפטס מ"ס יו"ד מ"ס הרי כאן חיים רמו לנסוך הנוס מן התורה כחג : (לה) עצרת תהיה לכם . עזורים כגשיית מלאכה . (לש"י) ד"ח עצרת עצרו מלגת מלמד שטעון ליה : ומדרשו כחגדה לפי שכל ימות הרגל הקריבו כנגד שבעים אוחות וכאין ללכת אמר להם המקום כקשה מכס עשולי סעודס קטנה כדי שאהבה מכס : (לו) פר אחר איל אחר . אילו כנגד ישראל התעכבו לי מעט עוד ולמון חכה הוא זה ככניס הגפטרס מאכיהם והוא אומר להם קשה עלי פרידתכם עכבו עוד יום אחד משל ליוולך שעה סעודה כולי כדליתא כמסכת סוטה וכמדורש רבי תנחום למדה תורה דרך א-ך שני שיסלו חכמי יום ראשון ואכילט פטווח למחר יאכילטו דגיס למחר יאכילטו כשר כהמה למחר מאכילטו קטנית למחר מאכילטו ירק פותח והולך כפרו החג : (לט) אלה העשו לה' כמועדיכם . דבר הקמס לחובה : לבד מוגדריכם . חס באתם לידור קרבנות כרגל מליה היא כדריכס אונדריס אונדכות ענד תס כל הסנה הקריכיס כרגל שמחיקסה לו לחוזה ולעלות לירושלים ולהקריב כדריין ובמחשבוך ככל תאמר : (מ) ויאמר משה אל בני ישראל . להמסיק הענין דכרי רבי ישמעאל לבי סעד כאן דכרי של מקום ופרשת מדרים מתאלת כדכורו שלמה הוגדך להמסיק תחלה ולומר שחור משה ואתרה פריסה ו לישראל חסס לאכן יש כממשע שלא אמר להם זו אלא כפרסת מדרים סתיל ובריו : חסלה פרשת פינחס

מכלל יופי

כט (לה) (עצרת) . נקרא החנעצרת לפי שבעצרים ונמונעיסכו מעשות מלאכה ושמיני של סכות הוא הנקרא עצרת מיוחד לפי שלא היה בו דבר למנוח אגרו

פ פ פ

פ פ פ

ב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאֵשֵׁי הַמַּטּוֹת

לְבִנְיָיִם וְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : ג אִישׁ כִּי־יֵדֵר גֵּדֵר

לַיהוָה אֹו־הַשְּׁבַע שְׁבַעַה לְאִסָּר אִסָּר עַל־

נַפְשׁוֹ לֹא יַחַד דָּבְרוּ כְכֹל־הַיָּצֵא מִפִּי

יַעֲשֶׂה : ד וְאִשָּׁה כִּי־תֵדֵר גֵּדֵר לַיהוָה

וְאִסְרָהּ אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִעֲרִיהָ : ה וְשָׁמַע

אָבִיהָ אֶת־גֵּדְרָהּ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־

נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל־גֵּדְרֵיהָ

וְקָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם :

ו וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה בְּיוֹם שָׁמְעוּ כָל־

גֵּדְרֵיהָ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא

יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתָּה :

ז וְאִם־הִנִּי תִהְיֶה לְאִישׁ וְגֵדְרֵיהָ עָלֶיהָ אֹו

מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ :

ח וְשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ

וְקָמוּ גֵדְרֵיהָ וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ

יָקָמוּ : ט וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה יִנְיֵא אֹו־תָּהּ

ב וּמִלִּיד מֹשֶׁה עִם רִישֵׁי שְׁבַטֵי לְבִנְיָיִם

יִשְׂרָאֵל לְמִימַר דִּין פְּתָנְמָא

דְּפִקִיד יי : ג גְּבַר אֲרִי־יֵדֵר גֵּדֵר קָדָם יי אֹו

יָקִיִּים קִיִּים לְמִיִּסָּר אִיִּסָּר עַל נַפְשִׁיהָ לְאִיִּבְטָל

פְּתָנְמִיָּה כְּכֹל דִּיפּוֹק מִפּוֹמִיָּה יַעֲבִיד :

ד וְאַתָּתָא אֲרִי תִדֵּר גֵּדֵר קָדָם יי וְחִיִּיִּדֵּר

אִסָּר בְּבֵית אָבִוּהָ בְּרִבּוּיֹתָהָ : ה וְיִשְׁמַע

אָבִוּהָ יֵת גֵּדְרָהּ וְאִסְרָהּ דְּאִסְרָתָּה עַל נַפְשָׁהּ

וְיִשְׁתּוֹק לָהּ אָבִוּהָ וְיִקּוּמוּן כָּל גֵּדְרָהָ וְקָל

אִיִּסְרֵיהָ דְּאִסְרָתָּה עַל נַפְשָׁהּ יָקּוּמוּן : ו וְאִם

אֲעִדִי אָבִוּהָ יֵתָּה בְּיוֹמָא דְּשָׁמַע כָּל גֵּדְרָהָ

וְאִסְרָהָ דְּאִסְרָתָּה עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקּוּמוּן וּמִן

קָדָם יי וְשָׁתְּבִיק לָהּ אֲרִי אֲעִדִי אָבִוּהָ יֵתָּה :

ז וְאִם מִהִנֵּה תִהְיֶה לְגְּבַר וְגֵדְרָהָ עָלֶיהָ אֹו

פִּירוּשׁ סְפָוִתָּהָ דְּאִסְרָתָּה עַל נַפְשָׁהּ : ח

וְיִשְׁמַע בְּעָלָהּ בְּיוֹמָא דְּשָׁמַע וְיִשְׁתּוֹק לָהּ

וְיִקּוּמוּן גֵּדְרָהָ וְאִסְרָהָ דְּאִסְרָתָּה עַל נַפְשָׁהּ

יָקּוּמוּן : ט וְאִם בְּיוֹמָא דְּשָׁמַע בְּעָלָהּ אֲעִדִי

יהה

והפר

רשיי

(ב) דְּרִאֲשֵׁי הַמַּטּוֹת . חלק כבוד לנשיאים ללמדם תחלה ואלח"כ לכל בני ישראל ומונין שלח שאר הדורות כן ת"ל (שמות לז) ויסובו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם ויאמרו כן נשמע כל בית ישראל . ומה ראה לאמורה פתן לוח שהפרת נדרים כיתיד חונתה ואם אין זה חונתה חפר כסלמה הדיוטית (ב"ב ק"ב) או יוכל שלא חזר חסה פרשה חלה לנשיאים בלבד נאמר כאן זה הדבר ונאמר בשמות חוק (ויקרא י"ז) זה הדבר ויהי להלן באמרה להרזן ולבניו ולכל בני ישראל שנתמר דבר חל אהרן ותומר חוקן באמרה לטולן : זה הדבר . (ספרי) משה נתכבד (שבות יצ) ככה אמר ה' כחצות הלילה והנשיאים נתנבאו ככה חזר ה' מוסף עליהם ומה שנתכבד כלשון זה הדבר (ספרי נדרים ע"ז) ד"ה זה הדבר מעוט הוא לומר שהתכבס כלשון התרס וכעל כלשון הפרה כלשון הפתוח כן ואלו חלפו אין חונת ואין חוסר (ג) נדר . החונת הרי עלי קונם שלא אוכל או שלא אעשה דבר כלני יכול חסלו כשבע שיחבל עבדות חן קורא עליו ככל הוצא חסיו יעשה ת"ל לאסר אסר לאסור את המותר ולא להחזיר את האסור : לא יחל וברו . כמו לא יחלל דברו לא יעשה דברו חולין (ח) : (ד) בבית אכיה . (ספרי) ברשות אכיה ולפילו חייב כסיתו : בנעוריה . ולא קלנה ולא פוגרת מהקטנה חין נדרה נדר והבוגרת חייב ברשותה של אכיה להפר נדרים ולא יחזיק קטנה אחרו דביטאו פה ה' שנה ויוב אחד נדרים כבדקין חן ידע לטם מי נדרה ולטם מי הקדישה נדרה נדר בת י"ב שנה ויום אחד חייב לזכר הליכדק : (י) ואם הניא אביה אנה . חס מנע אנה מן הנדר כלני . מהפר לה הנאה זו חייב יודע מה היא כזהות חונת ואם ביום שמוע . אשה יביא חותה והפר הוי חונת הנאה . והפרה ופשוטו לטן מנע והפרה וכן (במדבר לב) למתניאין וכן (ההלים קטא) שני ראש חל יעיר ראשיוכן (במדבר י"ד) וידעתם את תנולתי את

פ פ פ

ב וידבר ומליל משה עם אמרכלי שכניא לבנו ושראל למיטר דין פתגמא דמליל יי למיטר : ג גבר בר
 מליטר שנין ארום יבר גרוא קדם : יי או יקיים קיים למיטר איקרא מנדעם דהתינרא על נפשיה
 לא יפס פתגמיה בנס בית דינא שרן ליה ואין לא שרר ליה בגל מרה דפוק מפומיה יעביד : ד ואתמא דליא
 עברת תריטר שנין ארום מיטר גדר קדם יי ותיטר איטר בכירת איקהא עד תריטר שנין : ה וישמע איקהא ית
 גדרהא וכל איקהא דאסרת על נפשה ונתבונן וישתוק לה איקהא ונתקיימו כל גדרהא וכל איקרא דאסרת על נפשה
 ונתקיים : ו ואין יקטל איקהא ומה ביקמא דשמע אד לא אתבונן לקיימא ובטיל במר דישמע כל גדרהא ואיקרא
 דאסרת על נפשה לא יתקיימו ומון קדם יי ישתוק וישתבק לה ארום בטיל אבוהא ומה מן רשותא גדרהא :
 ז ואין אתנסבא אתנסבית לגבר ונגררהא עליה או פירושי ספרהא דאסרת על נפשה בבית איקהא ולא בטיל
 איקהא עד לא ארנסבית ומראתנסבית לגבר ונתקיימו : ח ואין במר דאתנסבית גדרת וישמע בעלה וביקמא
 דשמע ונתבונן לקיימיהוון וישתוק לה ונתקיימו גדרהא ואיקרא דאסרת על נפשה ונתקיימו : ט ואין ביקמא

דשמע

רשי

אמר סרסס מעלי : וה' יסלח לה - כונה הכתוב מודבר באשה סגורה כנור ושומע בעלה והפר לה והיא לא ידעה ועוברת על נדרה וזוהיה
 יין ומעשה למתים זו היא שריכה סליחה ואע"פ שהוא מופר ואם המופרין לריכס סליחה ק' ולשאינן מופרים (ספר) : (ז) ואם היו
 תהיה לאיש - (גרים סז) זו ארוסה או אינו אלא כשואה כשהוא אומר ואם בית אשה נדרה הרי כשואה אימר וכלן בארוסה וכל לחלוק בה שאכזה
 ובעלה מופרין נדרים הפר האכל ולא הפר הכעל או הפר הכעל ולא הפר האכל הרי זה אינו מופר ואין נדיק לומר אם קיים אחד מהם : ונדריה
 עליה - סגורה בבית אמה ולא שמע בהן אכזה ולא הופרו ולא חקמו : (ח) ושמע אישה וגומר - הרי לך שאם קיים הכעל שהוא קיים :
 כל

באר רחובות דקדוקי רשי

(א) בעבור דלא תטעה לומר כמלת יחל היו דלות ראונה מן המורש הענין תקוה ותחלת דליתכן כאן לכן קאמר כוון לא יחלל
 ורצה לומר שרשו חלל והיו ד' שינושים היו : ונפספו ויחלל ובעבור קולור הלשון חסרולמ' ד' חמניעית ושנון נקודתה
 הוינו הטוריתחת - החית לירות חסרונה ונקודת החית הוינו הפתח שנותחת יו' ד' שמושת (לא יחלל כל"א ער
 ואל תיפטר שוועין) וזה מקיים לא יעשה דכרו מוליך :

רשב"ם

(ב) וידבר משה אל ראשי העדות - כשאלחו ביוצוב בכרך לוסדוק לפי הפזע היכן מצוינו שום פרשה שמתחלת בן שלא כאמר למעלה
 וידבר ה' אל משה לאמר איש כי ידר וגו' והאיק אתחלת הפרשה כדבורו של משה שאין מופרש לו מפי הגבורה - וזו
 משותפת למעלה כתיבאלה תמי לה' כמיעדיכם לסדדנדרים וכדכתיבם שאתם נריכין להביא באחד משלש רגלים מיום כל תאחר כמפורש
 שסמכת ר"ה הלך משה ודבר אל ראשי העדות שם שומעים להורות לישראל הלכות נדרים ואמר להם הקה"ה ליה לי שוקדנו נדרים ונדבותם
 מרגל פי אחרי נדרים לפיכך אינו כדור גדר לה' - קרבן או השבע שכוונה לשנות נפשו : (ג) לאסור אפר לאיחל דברו מוסב על
 הנדר כלומר לא אחר את גדרו עד לאחר הרגל ס' כוון שיום הקס' הסך פרוש לא יחל כיון ויתלויעבדו - ויחל עוד שבעת ימים - יחל
 ויחל אל ה' - ימתן ויחכה לו - והמפרש לשון חלול לפי הפשט טנות הוא טירו - ככל היחוד מפי יעשה - מוסב על השבע שכוונה
 בענין שפרש שבעת שבוועתו יעשה - לפי האון שפרש הקרוב הן רחוק - והאיה לדבר בענין זכרים הללו פירש משה כמשנה תורה -
 כי תדור נדר לה' אלהיך לא תאחר לשלמו - מונא שפיר' שזור ועשית השבע שכוונה ונו' :

מכלל יופי

שהוא מההגושים נראה לי כמון - שנית יב' ויסב אלהים
 את העם איוב כב' ואם בצע כ"י פתח דרכיך - וזו
 להפריד הענין בא בפרק צריך לומר כי אשר יתל
 שופטים והוא יחל' שהם קבוצים הם מענין התלה
 וזה מענין חלול וכסיון צ"כ כתב הוור פוח' ומשפטה
 להיות קמוצה : (ו) (ואדניא) - עינו שבר הדברים
 טולם :

43 מח (ג) (ג) החלצו

ויהי כאשר את-נדרה אשר עליה וארץ מבטא
 שפתיה אשר אסרת על-נפשה ויהיה יסלה-
 לה : י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-
 אסרה על-נפשה יקום עליה : יא ואם-
 בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה : יב ושמע אישה והחרש ליה
 לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום : יג ואם-
 הפד יפר אתם : אישה ביום שמעו כל-
 מוציא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
 יקום אישה הפלם ויהיה יסלה-לה :
 יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש
 אישה וקימו ואישה יפרנו : טו ואם-
 החרש יחליש לה אישה מיום אד-יום
 וחקים את-כל-נדריה או ואת-כל-אסריה
 אשר עליה חקים אתם כי-החרש לה ביום
 שמעו : טז ואם-הפד יפר אתם אחר
 שמעו ונשא את-עונה : יז אלה החקים
 אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו
 בין-אב לבתו בני-גרויה בית אביה : פ

חשלוח

ויהי כאשר את-נדרה אשר עליה וארץ מבטא
 שפתיה אשר אסרת על-נפשה ויהיה יסלה-
 לה : י ונדר אלמנה וגרושה כל אשר-
 אסרה על-נפשה יקום עליה : יא ואם-
 בית אישה נדרה או-אסרה אסר על-נפשה
 בשבעה : יב ושמע אישה והחרש ליה
 לא הניא אתה וקמו כל-נדריה וכל-אסר
 אשר-אסרה על-נפשה יקום : יג ואם-
 הפד יפר אתם : אישה ביום שמעו כל-
 מוציא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא
 יקום אישה הפלם ויהיה יסלה-לה :
 יד כל-נדר וכל-שבעת אסר לענת נפש
 אישה וקימו ואישה יפרנו : טו ואם-
 החרש יחליש לה אישה מיום אד-יום
 וחקים את-כל-נדריה או ואת-כל-אסריה
 אשר עליה חקים אתם כי-החרש לה ביום
 שמעו : טז ואם-הפד יפר אתם אחר
 שמעו ונשא את-עונה : יז אלה החקים
 אשר צוה יהוה את-משה בין איש לאשתו
 בין-אב לבתו בני-גרויה בית אביה : פ

מטות רשי

שני לא

(1) כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה . לפי שזכה לא כרשות אב ולא כרשות בעל ובאלוהי מן הנשואין הכתוב נדרה אב
 אלמנה וכו' כחוקין מת בעל כרשותה וזוהי לרשות האב : (יא) ואם בית אישה נדרה . כשנשוא הכתוב נדרה :